

tægt af de nye Skatter, der ikke fremkommer i Finansaaret 1913—14, nemlig $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. af Forhøjelsen af Formue- og Indkomstskatten. Det bemærkede jeg ogsaa allerede ved Finanslovsforslagets Fremlægelse. Det vilde i og for sig have været tilladeligt, om der var fremkommet et Underskud svarende til dette Beløb, $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., som endnu ikke indkom af de bevilgede Skatter; men Stillingen var altsaa saa gunstig, at dette Underskud kunde antages ikke at ville fremkomme.

Naar vi ser paa Forholdene, som de nu foreligger, er der en af disse Poster, som jeg mente, der maatte tages Hensyn til, som vi nu kender nøjagtigt. Det er det Beløb, som er en Følge af de Ændringsforslag, der er vedtagne her under Finanslovsforslagets Gang gennem Folketinget. Det forringer, som jeg nævnedé før, Balancen med ca. 1,200,000 Kr. Tilbage bliver til Nybevillinger paa Tillægsbevillingsloven og til nye Love godt $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. eller, hvis man ikke tager Hensyn til Loven om Poststaksterne, godt $2\frac{1}{4}$ Mill. Kr. Dette er jo efter min Opfattelse noget for knapt, og Spørgsmaalet bliver saa, hvorledes den fjerde Faktor, jeg har nævnt, nemlig den, at i gode Tider gaar Indtægterne stærkere ind end budgetteret, vil komme til at virke for det kommende Finansaar, 1913—14. Herom er jeg allerede nu i Stand til at meddele noget. For de fleste Indtægtsposters Vedkommende vil der gaa endnu et Par Maaneder eller mere, inden man er i Stand til at danne sig noget Overblik over, hvorledes Forholdene antagelig vil stille sig, men der er to Indtægtsposter, om hvilke man allerede nu kan nævne med ret stor Sikkerhed visse Tal, og de er heldigvis meget gunstige. Den ene er Formue- og Indkomstskatten for 1913—14. Den var anslaaet til 16 Mill. Kr., idet der var regnet med den normale Stigning af 2 pCt. fra Aar til Aar. Men nu har den statistiske Bearbejdelse af Ligningsresultaterne for Aaret 1912—13, som i de sidste Dage er fremkommet fra statistisk Bureau, vist en Stigning af det paalignede Beløb fra det foregaaende Aar, altsaa 1911—12, til 1912—13 fra 13,991,000 Kr. til 14,847,000 Kr., det vil sige en Stigning af 6,1 pCt., og saa maa man erindre, at her er ikke medtaget den Forøgelse, som følger af de

vedtagne Ændringer i Formue- og Indtægtsskatten, der falder paa Aaret 1913. Ærede Medlemmer vil altsaa se, at naar Ligningsresultatet viser, at der fra 1911—12 til 1912—13 har fundet en Stigning Sted paa 6,1 pCt., medens der fra 1910—11 til 1911—12 kun har fundet en Stigning Sted paa lidt over det normale, nemlig 2,4 pCt., er det en Kendsgerning, der be rettigger til med Sikkerhed at antage, at Indtægten af Formue- og Indtægtsskatten vil blive væsentlig større end anslaaet. Jeg har ladet beregne i Skattedepartementet, hvorledes det vil komme til at stille sig, og Resultatet af det Skøn, der her er foretaget, er, at Indtægten mindst vil blive $\frac{3}{4}$ Mill. Kr. højere, altsaa mindst 16,750,000 Kr. Med Hensyn til Toldindtægterne og Indtægterne af Sukkerafgiften kan man endnu ikke sige med Sikkerhed, hvorledes Resultatet bliver, men jeg kan sige saa meget, at hvis jeg i dette Øjeblik skulde budgettere disse Indtægter efter de samme Principper, som man altid budgetterer efter, nemlig ud fra Resultatet fra de sidste 12 Maaneder, vil det blive en Merindtægt paa godt 2,400,000 Kr. Altsaa, alene paa disse to Poster fremkommer der den betydelige Indtægtsforøgelse af $\frac{3}{4}$ Mill. Kr. plus 2,400,000 Kr. Ogsaa andre Statsindtægter vil, som jeg har sagt, efter alt, hvad man kan se, antagelig stige. Men dette kan endnu ikke paa nogen Maade udtrykkes talmæssigt.

Alt i alt vil der saaledes, tør man sige, blive et Overskud paa Statsregnskabet til Trods for de $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., der mangler i Udbyttet af Formue- og Indkomstskatten, saaledes som det blev anslaaet til i 1912. Overskuddet vil antagelig, saaledes som jeg her har beregnet det, blive saa stort, at de 2,900,000 Kr. til ekstraordinære Forsvarsudgifter, der skulde have været afholdt af Kassebeholdningen, helt eller i hvert Fald for største Delen kan afholdes af Indtægterne. Dette gunstige Resultat er imidlertid ikke noget Vidnesbyrd om, at de nye Indtægtslove er ansatte for rigeligt. Det er nemlig i sin Orden, at der i et udpræget Højkonjunkturaar fremkommer et endog klækkeligt Overskud. Hvis det ikke var Tilfældet, vilde der med Nødvendighed, naar Konjunkturerne gaar tilbage, fremkomme et Underskud, og det